

Mala memòria

Ricard Mirabete

La literatura construeix una memòria, individual i col·lectiva. I el desig l'enderroca. La memòria configurada en els versos és un lloc de conflicte, inestable i expansiva, que admet el passat i també el present; fins i tot, el futur també s'anuncia en l'avís dels dies que arribaran en la maduresa, en la vellesa. De tot plegat, Ferran Archilés farceix els seus poemes que recorden ciutats i estableixen un present continu, és a dir, perviuen en la ment d'aquell que les transita i les connota amb la seva mirada reflexiva, emocional i feta d'instant viscuts. El poemari compta amb trenta-set poemes, alguns força breus i sintètics, i d'altres més complexos i narratius. La seva llengua literària es vesteix de realisme i alhora és ben propera a l'expressió pictòrica: els colors són una part que configura la realitat, no tan sols la descriuen: en un dels poemes breus, *L'aire blau*, assaja l'impressionisme pictòric per mitjà de la paraula poètica: *Riu el sol en el teu rostre, / l'aire dibuixa un mocador escapant-se, / l'aquarel·la dels teus ulls blaus*. Mitjançant el recurs de la personificació del sol, de l'aire, el moviment expressiu i líric capta la realitat d'un instant viscut. Les referències pictòriques són constants, des de Hooper a Modigliani, per exemple.

Al llarg de tot el poemari les operacions poètiques que desenvolupa el poeta remetent a aquest dibuixar la realitat amb la descripció d'un estat emocional i vital que configura la seva vida i la seva memòria. A més, cal afegir que és un recorregut per diverses ciutats –sobretot València, però també París, Dublín, Torí– en les quals la petjada del poeta és vital però també utòpica: escriu l'asfalt de les ciutats però també l'aspra del seu transitar individual per places i carrers. Els poemes van anunciant l'estat futur que viurà el poeta: la maduresa i la vellesa. A *Plaça de Santa Margarida* el poeta escriu sobre l'efecte de l'espera quan habitem llocs coneguts, i n'assenyala la nova dimensió que prenen en la nostra consciència: *i és el moment / de descobrir en els vells sentiments / l'avís primer de les decadències que ens esperen*. La ciutat que ens configura també és presagi del que serem, no tan sols memòria del nostre passat sinó una forma del nostre temps individual. El poeta ha escrit allò que ha volgut comprendre del conflicte que provoca el viure i habitar ciutats que cal integrar dins d'un mateix. En aquest llibre de debut, Archilés dona una mostra d'allò que els llocs i les ciutats han deixat escrit en ell i que ha sabut integrar en la seva consciència i en el desig perenne que comanda la seva mirada. Ens dirà que la vida fa el seu curs i construeix una memòria –individual i col·lectiva– però que, tanmateix, el desig no té memòria sinó un present que cal saber viure amb intensitat.

Ferran Archilés

Ferran Archilés (Castelló de la Plana, 1971) és historiador i treballa com a professor al Departament d'Història Contemporània de la Universitat de València. *Mala memòria* és el seu primer recull de poemes i va merèixer el Premi de Poesia Manel Garcia Grau 2010, convocat per la Universitat Jaume I de Castelló. Els poemes d'aquest volum parteixen sovint de referències literàries, musicals i pictòriques (des de Philip Larkin a Modigliani, passant per Bob Dylan) i construeixen una memòria sobre les ciutats, entre les quals València. A banda de la poesia, Archilés escriu proses i un dietari.

Títol_Mala Memòria

Autor_Ferran Archilés

Editorial_Perifèric

Catarroja, 2011

Preu_12 euros

Pàgines_53